

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 aprilie 2013 —
Comisia Europeană/Republica Franceză**

(Cauza C-625/10) ⁽¹⁾

*[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Transport — Dezvoltarea căilor ferate comunitare —
Directiva 91/440/CEE — Articolul 6 alineatul (3) și anexa
II — Directiva 2001/14/CE — Articolul 14 alineatul (2) —
Lipsa independenței juridice a administratorului infras-
tructurii feroviare — Articolul 11 — Lipsa unui sistem de
creștere a performanței — Transpunere incompletă]*

(2013/C 164/02)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-P. Keppenne și
H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues, M.
Perrot și S. Menez, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Spaniei (reprezentant: S.
Centeno Huerta, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadop-
tarea, în termenul stabilit, a tuturor dispozițiilor necesare pentru
a se conforma articolului 6 alineatul (3) și ale anexei II la
Directiva 91/440/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind
dezvoltarea căilor ferate comunitare (JO L 237, p. 25, Ediție
specială, 07/vol. 2, p. 86), precum și articolului 6 alineatele
(2)-(5), articolului 14 alineatul (2) și articolului 11 din
Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului
din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infras-
tructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și
certificarea în materie de siguranță (JO L 75, p. 29, Ediție
specială, 07/vol. 8, p. 66)

Dispozitivul

1. Prin neluarea măsurilor necesare pentru a asigura că entitatea
căreia îi este încredințată exercitarea funcțiilor esențiale
enumerare în anexa II la Directiva 91/440/CEE a Consiliului
din 29 iulie 1991 privind dezvoltarea căilor ferate comunitare,

astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/12/CE a Parla-
mentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001, este
independentă de întreprinderea care furnizează serviciile de
transport feroviar conform articolului 6 alineatul (3) și anexei II
la această directivă, precum și articolului 14 alineatul (2) din
Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului
din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infras-
tructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și
certificarea în materie de siguranță, astfel cum a fost modificată
prin Directiva 2007/58/CE a Parlamentului European și a
Consiliului din 23 octombrie 2007, și prin neadoptarea, în
termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și a
tuturor actelor administrative necesare pentru a se conforma arti-
colului 11 din Directiva 2001/14 menționată, Republica
Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul
acestor dispoziții.

2. Respinge în rest acțiunea.

3. Comisia Europeană și Republica Franceză suportă propriile chel-
tuieli de judecată.

4. Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 103, 2.4.2011.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 aprilie 2013 —
Comisia Europeană/Systran SA, Systran Luxembourg SA**

(Cauza C-103/11) ⁽¹⁾

*[Recurs — Articolul 225 alineatul (1) CE, articolul 235
CE și articolul 288 al doilea paragraf CE — Acțiune
în răspundere extracontractuală împotriva Comunității
Europene — Aprecierea caracterului extracontractual al
litigiului — Competențele instanțelor comunitare]*

(2013/C 164/03)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. van Rijn, agent,
E. Montaguti și J. Samnadda, agenți, asistați de A. Berenboom,
avocat și M. Isgour, avocat)

Celelalte părți din procedură: Systran SA, Systran Luxembourg SA (reprezentanți: J.-P. Spitzer și E. De Boissieu, avocați)

Pârâtă: PSA Antwerp NV

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 16 decembrie 2010 — Systran și Systran Luxembourg/Comisia (T-19/07) prin care acțiunea în primă instanță în repararea pretinsului prejudiciu suferit de reclamante din cauza nelegalităților comise în urma unei cereri de ofertă a Comisiei referitoare la întreținerea și consolidarea lingvistică a sistemului său de traducere automată — Apreciere eronată și contradicții în privința caracterului extracontractual al litigiului — Încălcarea dreptului la apărare — Încălcarea normelor privind administrarea probelor — Eroare vădită de apreciere a caracterului suficient de grav al preinsei fapte culpabile a Comisiei — Nemotivare

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 16 decembrie 2010, Systran și Systran Luxembourg/Comisia (T-19/07).
2. Respinge acțiunea introdusă de Systran SA și de Systran Luxembourg SA în cauza T-19/07.
3. Obligă Systran SA și Systran Luxembourg SA la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și în fața Tribunalului Uniunii Europene.

(¹) JO C 145, 14.5.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 aprilie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgia) — Anton Las/PSA Antwerp NV

(Cauza C-202/11) (¹)

(Libera circulație a lucrătorilor — Articolul 45 TFUE — Societate stabilită în regiunea de limbă olandeză a Regatului Belgiei — Obligație de a redacta contractele de muncă în limba olandeză — Contract de muncă cu caracter transfrontalier — Restricție — Lipsa proporționalității)

(2013/C 164/04)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamant: Anton Las

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Arbeidsrechtbank Antwerpen — Interpretarea articolului 39 CE (în prezent articolul 45 TFUE) — Reglementare regională belgiană care prevede o obligație pentru o întreprindere situată în regiunea lingvistică olandeză de a redacta, sub sancțiunea nulității, în limba olandeză toate documentele care vizează raporturile de muncă ce prezintă un caracter internațional

Dispozitivul

1. Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării unei entități federate a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune oricărui angajator cu sediul permanent pe teritoriul acestei entități să redacteze contractele de muncă cu caracter transfrontalier exclusiv în limba oficială a entității federate respective, sub sancțiunea nulității, care poate fi invocată din oficiu de instanță.

(¹) JO C 219, 23.7.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 aprilie 2013 — Regatul Spaniei, Republica Italiană/Consiliului Uniunii Europene

(Cauzele conexate C-274/11 și C-295/11) (¹)

[Brevet unitar — Decizie de autorizare a unei forme de cooperare consolidată în temeiul articolului 329 alineatul (1) TFUE — Acțiune în anulare pentru necompetență, abuz de putere și încălcarea tratatelor — Condiții enunțate la articolul 20 TUE, precum și la articolele 326 TFUE și 327 TFUE — Competență neexclusivă — Decizie adoptată „în ultimă instanță” — Protejarea intereselor Uniunii]

(2013/C 164/05)

Limbile de procedură: spaniola și italiana

Părțile

Reclamante: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, agent), Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Intervenientă în susținerea Regatului Spaniei: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Intervenient în susținerea Republicii Italiene: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, agent)